

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De locis ac mirabilibus mundi, mit Register

[Nürnberg], 1486

Ca XXXIX

[urn:nbn:de:bsz:31-129620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129620)

bant. Sed ydram constat locum fuisse euomeritem
 aquas. vastatem vicinam ciuitatem in quo vno me
 atu clauso multi erumpebat. Quod hercules vidēs
 ioca ipa exussit: & sic aque clausit meatus. Nā ydra
 ab aqua dicta est. Huius mentionē facit Ambrosi
 us in similitudinem heresum dicēs. Heresim em ve/
 lut quedam ydra fabulaz: vulneribus suis creuit: &
 dum sepe reciditur pullulat: igni debita incendio/
 q; peritura. Fingūt & chymeram triformem bestiaz
 ore leonis: postremis partibus draconis: media ca
 pre vomentis ignem. Quam quidaz philosophi nō
 animal: sed ciliē montem esse aiunt: quibusdam lo
 cis leones & capras nutientem: quibusdam arden
 tem: quibusdam plenum serpentibus: hunc bello fo
 rontis habitabilem fecit: vnde & chymeram dicit
 occidisse. Centaurus aut species vocabulū indidit:
 id est hominem equo mixtum. Quos quidam fuis/
 se equites thessalorum dicūt. sed p eo q; discurretes
 in bello velut vnū corpus equorum & hoim vide/
 rentur: inde centauros fictos asseruerūt. Porro mo
 nocentaurū nomen sumpsisse ex thauo & homine
 qualem bestiam dicunt fabulose in laborinto inclu
 sam fuisse. De qua Ouidius: Semibouemq; virum:
 semiuirumq; bouem. Monocentaurum aut voca/
 ri: eo q; media hominis species: media asini esse di/
 catur: sicut & ypocentaurus: quod equorū hoimq;
 in eis natura coniuncta fuisse putat.

De Transformatis. CA. XXXIX

Tribunt aut et quedā monstruose homi/
 num transformationes in bestias: sicut de
 illa maga famosissima Circe: que socios vli
 xis mutasse fertur in bestias. Et de archadibus qui
 sorte ducti transhabant quoddam stagnum atq;
 ibi couertebant in lupos. Nam & dyomedis soci/
 os involucres fuisse couersos nō fabuloso mēdacio
 sed hystorica affirmatione cōfirmant. Sed & quidā
 asserūt strigas ex hominibus fieri. Ad multa enim
 latrocinia figure sceleratorum mutantur: siue cum
 magicis cantibus siue herbarū veyeficio totis cor
 poribus in feras transeunt. Siquidem & p naturam
 pleraq; mutationem recipiūt: & corrupta in diuer
 sas species transformant: sicut de vitulorum carni/
 bus putridis: apes: sicut de equis scarabei. de mulis
 locuste: de cācris scorpiones. Ouidius. Concaua lit
 tori si demas brachia cancri: Scorpion exhibit cau
 daq; minabit vna. Solin⁹. Neuri vt accipim⁹ esta
 tis temporibus in lupos transfigurant: deinde spa/
 cio exacto quod huic sorti attributum est in pristi
 nā faciem reuertunt⁹ populis istis deus mars est. p
 simulacris enses colunt. Homines victimas habēt
 ossibus adolēt ignes focoz. Cretonii ad bos proxi
 māt. De ostium cutibus & sibi indumenta faciunt:
 equis suis tegmina. Helinādus in cronicis. Memi/
 ni me adolecentulum audisse a nōnullis p vtero e/
 narrari: quod in territorio beluacensi erat quidam
 rusticus qui dum vxor eius lauaret sibi caput: quof
 da; articulos manus pueri ex ore euomit: opinio

autem nimis vulgata erat in lupum illum p diuersa
 tempora transformari. Hec aut opinio p illum vo
 mitum articulorum pueri vehementius confirma/
 ta est. Idem in libro. viii. Lemures aut siue larue ni
 bil aliud sunt q; terribiles vmbre: vel animarum dā
 natarum: vel nequissimoz & immundorum spiri/
 tuum: Quarum natura (teste Hierouymo) dicit⁹ ef
 se terrere paruulos & in angulis garrire tenebrosis.
 Sed harum terror inutilis signo crucis opposito vt
 fumus euanescit.

De quorundam virorum miris ac singularibus
 naturis. CA. XL

Augustinus de ciuitate dei libro. viii.

Quorundam naturas hominū nouimus vt
 q; dicitū est: ipa raritate mirabiles: de cor
 pore suo faciētū quod alii nullatenus pos
 sunt: & audita vix credūt. Sunt etem quidam q; &
 aures & singulas vel ambas simul moitent. Sunt q;
 totam cesariem immoto capite ad frontem depo/
 nūt: reuocantq; cum volūt. Sunt qui eorum que in
 credibiliter varia & plurima vorauerūt paululū p/
 cordiū cōtrectatis tāq; ex sacculo quod placuit in
 tegerrimū pferūt. Quidam & voces auium peco/
 rumq; & alioz quorūlibet hominū sic imitant⁹: &
 exprimūt: quod nisi videant⁹ omnino discerni non
 possunt. Nōnulli etiam ab imo sine vilo pedore ita
 numerosos p arbitrio sonitus edunt: vt ex illa quo
 q; parte cantare videant⁹. Exptus sum hominē sole
 re cum vellet sudare: notum est etiam quosdam cū
 volunt vbertim lacrimas fundere. Solinus. Aulus
 crassus quem partica bellica rapuerunt: eo q; nunq;
 riserit agelast⁹ cognomiaba⁹. Inter alia socratis ma
 gna preclarum illud est quod in eodem vultus teno
 re etiam aduersis interpolantibus pstitit. Heracli/
 tus & dyogenes cinicus nihil vnq; de rigore animi
 remiserunt: calcatisq; turbinibus fortuitoz aduer/
 sus omnem dolorem vel miseriam vniformi dura/
 uere pposito. Pomponiū poetam cōsulare vi u;
 nunq; ructasse habet⁹ inter exempla. Antoniū dru
 si nō spuisse pcelebre est. Nōnullos nasci accepim⁹
 concretis ossibus eosq; neq; sudare cōsueuisse: neq;
 sitire: qualis fuit syracusanus ligdanius: qui tercia &
 tricesima olimpiade primus ex olimpico certamie
 pancracii coronā reportauit: cuiusq; ossa deprehen
 sa sunt medullam non habere. Varro in relatione p
 digiose fortitudinis annotauit tritannū gladiato/
 rem natu samnitum fuisse qui ex rectis & transuersis
 neruis nō mōcrate pectoris: sed & manibus cancel
 latis & brachiis omēs aduersarios leui tactu & pe/
 ne securis cōgressionibus vicerit. Eius filium mili/
 tem Cnei pompeii pari modo natū ita spreuisse ho
 stem puocantem vt inermi eum dextra suparet: &
 captum digitovno in castra impatoris sui reporta/
 ret. Milionē quoq; Croconiensē egisse omnia su
 pra q; homo valet. Etia; hic prodit⁹ q; ictu vno ma
 nus thaurū fecit victimā: eūq; solus vna die absum/
 pfit nō grauatus: Super hoc nihil dubium nam vt

B iiii